

17 januari 2023

Bezoek tentoonstelling in Fotomuseum Maastricht

Elk bezoek heeft zijn eigen verhaal. Dit verhaal begon al de dag ervoor, waarop de organisatoren, gedwongen door problemen met gezondheid en door familie-omstandigheden, het stokje moesten doorgeven. Gelukkig was de voorbereiding prima in orde, zodat het voor de voorzitter geen moeilijk karwei werd.

De ochtend van vertrek werd overschaduwd door verkeersperikelen in het Nuenense, waardoor een tweetal deelnemers noodgedwongen een latere trein moest nemen.

Aangekomen in een zonovergoten winters Maastricht genoten wij allereerst van koffie mét. Hierbij konden onze smaakpapillen tot ons genoeg bevestigen dat het onderscheid tussen "vlaoj" en "toert" steeds kleiner wordt.

Daarna naar het nabijgelegen museum, dat sinds enige tijd Fotomuseum aan het Vrijthof heet.

De tentoonstelling Back Home, waar een achttal fotografen streed voor de Somfy photography award. Het thema was gebaseerd op de recente corona epidemie:

Door de afgelopen pandemie periode was iedereen noodgedwongen gefocust op 'thuis'. Ineens werd hier meer tijd dan ooit doorgebracht. Slapen, eten, studeren, werken,

vrijtijdsbestedingen en zelfs vakanties. Iedereen heeft die periode op zijn eigen manier beleefd en doorstaan. Maar wat betekent het voor ons om 'thuis' te zijn of om geen huis te hebben dat veiligheid biedt?

In een achttal kamers presenteerden de deelnemers hun visie op dit thema. Dit leidde bij ons tot discussie en overwegingen, daarbij geholpen door onze uitstekend gids. (hoe klein is de wereld soms: zij had Nuenense roots !). Onze onderlinge gesprekken droegen veel bij aan het begrijpen van de vele manieren waarop de fotografen dit thema (al dan niet met gebruik van diverse technieken en fotoshop) hadden benaderd.

Het verzoek van de gids om onze winnaar aan te wijzen onderstreepte weer eens dat iedereen andere criteria gebruikt: we zaten er helemaal naast!

Na afloop gingen we weer de Servaasbrug over, waar het overvloedige maaswater onder kolkte, om aan de Wijkse oever te genieten van uitstekende lunches.

Het einde van een museumbezoek wordt nu telkens getekend door het tijdstip van 16.00 uur: neem ik die laatste goedkope trein terug of doe ik hier ter plekke nog iets. Het resultaat is altijd dat de groep uiteen valt in groepjes die onduidelijke afspraken maken en elkaar uit het oog verliezen. Maar aangezien van tevoren al was uitgesproken dat en hoe de dag bevallen was, deed dit niets af aan het genot van dit gezamenlijke museumbezoek.

Zo kwam ook dit verhaal aan een goed einde.

Paul Dinjens